

Allah

Kâf-Nûn Fabrikasında

Yaratıyor

Kaf-Nun, Arapçada emir kipi olan ve 'ol' manasına gelen 'kün' kelimesi demektir. Demek Allah kelimeler ile yaratıyor. Fakat Allah'ın kelimeleri, insanın fonetik sesleri gibi kelimeler değildir. Allah'ın kelimeleri başta enerji, yazılım (program) ve süreç gibi gerçeklerdir. Nitekim 'kün' kelimesindeki *kâf*, 'kevn'i temsil eder; kevn ise varlık ve enerji demektir. *Nun* ise, (bütün sembolizm geleneklerinde bilindiği gibi) bilgi ve bilinç demektir. Modern tabir ile yazılım ve program manasına gelir.

Bilindiği gibi varlığın ve varoluşun üç sacayağı var.

- 1) Enerji
- 2) Yazılım (program)
- 3) İrade (yönetim)

Din bunlara kudret, ilim ve irade diyor. *Kün* kelimesindeki enerji ve ilmi karşılayan harfleri yani *kâf* ve *nun*'u gördük. İrade ve yönetimi ise 'kün' kelimesinin kendisi temsil ediyor. Çünkü *kün (ol)* bir emir kipidir. Emir ise iradeden gelir.

Bu fabrikada olan işlerin iki tarzı var. Biri sıfırdan (halkın tabiri ile) yoktan var etmektir. Yani Allah kudretinin bir cilvesi olan enerjinin içine ilmini koyar veya ilmiyle tayin ettiği bir kalıba enerjiyi sürer; o şey de var olur. Buna ihtira (sıfırdan yaratmak) denilir. (26. Lem'a, 11. Rica ve Tabiat Risalesinin sonu)

Bir de inşa var; Allah mevcut düzen içinde bir şeyin var olmasını dilediği zaman ona ol der; yani bütün sistemini o şeyin olması için yönlendirir; o şey de oluverir. Buna inşa denilir. Demek inşa, bütün sisteme egemen olmayı gerektirdiği için o da ihtira gibi bizim açımızdan zor ve önemlidir, denilebilir. Dolayısıyla herkes her zaman her ihtiyacını Allah'tan bilmeli, diye Kur'an emreder. Aslında bahar mevsiminde birçok şey, bütün ahval ve nitelikleri ile yeniden yaratılıyor.

Allah ismi, ihtira'a bakar; Rahman ismi, inşa'a bakar. Rahim ismi ise ikisinin ortasına ve olağanüstülüklere bakar.

Demek Allah'ı, varlığı, dini ve hayatı anlamak için üçlü sistemi bilmemiz gerekir. Mesela kudret, ilim ve irade; mesela enerji, yazılım ve süreç (tekâmül süreci.) Mesela kış, yaz ve bahar;

mesela Musevilik, İsevilik ve İslam; mesela kader, irade ve ibadet ve mesela finans, idare ve proje..

Besmelede işaret edilen bu sistemi tanımak ve ondan istifade etmek için Besmelenin başındaki ba harfine ve isim kelimesine dikkat etmek gerekir. **Ba** ile demektir; nedenselliği bilmemizi emreder. Yani neden ve sebep, bir harf kadar zayıf da olsa onu bilmemiz gerekir.

İsim, her birisi Allah'ın yetkinliğinin somutlaşmış şekilleri olan bilim dalları demektir. İsim 101 eder. Ba ise 2 eder. Bilimlerdeki ve nedenselliklerdeki diyalektik ve sibernetik yapılara bakar.

Demek Besmeleyi anlasak ve ona yapışsak; o bizi, ilmin ve hayatın zirvesine (arşına) çıkartır. Demek Besmele ile işlere başlamak ve esma ile Allah'tan bir şeyler istemek hurafe değildir. Yeter ki işler sözde kalmasın; icraata geçilsin. Eğer icraat yapacak gücümüz yoksa bazen bir harf bile başarı için bir neden olabilir.

Bir Ek:

Başarının bir sırrı, Besmele hakkında olan Birinci Sözde iki nedene bağlanmıştır:

1) Bir ism-i İlahiyi eline almak.

2) Acz ve kuvvetteki, fakr ve rahmetteki diyalektiği (cem-i ezdadı) bilip gereğini yapmak. Şöyle ki:

a) Mesela; bu dünyada kim Allah'ın birer ismi olan bilim dallarından birine tam yapışsa dünya hayatını kurtarır. Ve mesela kim sonsuzluk, ebedilik ve bekanın ismi olan Allah manasını bilse ve kendine hayat şiarı yapsa o ölüm ve yokluğu yener.

b) Fakat insan gibi sınırlı düşünen bir varlığın bu makama çıkması için cihad yani cem-i ezdattaki zorluğu yenmesi gerekir. Cem-i ezdad, Birinci Sözde şöyle sıralanmıştır:

Şakilerin şerrinden kurtulmak → Muhtaç olduğu şeyleri elde etmek

Düşmanlar → İhtiyaçlar

Gurur → Tevazu

Acz (zillet) → Kuvvet

Fakr (rezalet) → Rahmet ve başarı

Başka bir veçhe ile:

Nişan (açıklık) → Vird (gizlilik)

İbrahim (iman) → Musa (şeriat)

Bitkiler → Taşlar

Hararet → Salâbet (sertlik..)
(Hararet katı şeyleri ya sıvılaştırır veya buharlaştırır.
Dolayısıyla hararet ve salâbet zıt sayılırlar.)
Her şeye dayanabilmek → Her şeyi yapabilmek

Besmele tevhid işareti olduğu için tevhidi elde eden bütün zıtları birleştirebilir; aczini kuvvete, fakrını zenginliğe dönüştürebilir. Demek zıtları bir yapıp insanî arşa uçmak gerekir. Yoksa atomların fırtınasına maruz olan bu dünya çölünde kör ve perişan oluruz. Allah hiçbirimize bu mühim imtihanı kaybettirmesin.

Son Bir Hatırlatma:

Cevher, Araz, Mal

Başta yaratmak yerine imalat demeyi düşünmüştüm. Fakat imalat AYN harfi ile Allah için uygun bir tabir olmaz.. Ama mal kelimesinin kökü itibarı ile düşünüldüğünde uygun olduğu görülür. İmalat mal üretmek demek olur. MVL kökünden gelir. Mal, gerçek varlık değildir; eski tabir ile arazdır; yeni tabir ile fondur. Araz ve fon demek tek başına var olamayan başka cevherî (gerçek) bir varlığa dayanan şeydir. Kur'an, *Dünya hayatı bir arazdır; bir fon ve renkliliktir. Gerçek hayat ve varlık ancak ahiret hayatıdır*, diyor.

Kadim Yunan felsefesinde kendi başına var olamayan ve var kalamayan varlıklara (renkler gibi) araz denilirdi. Metal ve taş gibi kendi başına var olan eşyaya da cevher denilirdi. Daha öncesinde ise, metallerin de ölümlü ve ebedi varlıklara göre fani oldukları bilindiğinden cevher kelimesi, asıl olarak ruh, melek ve manalar için kullanılırdı.

Kur'an, eski manaya atfen ve yeni manayı tashihen şöyle diyor:

“De ki: Bedenleriniz ister taşlardan, ister demirden olsun veya yıkılmaz büyük sandığınız başka şeylerden olsun, sizler mutlaka öleceksiniz. Bu takdirde onlar, ‘Bizi kim diriltecek’ diyecekler. Sen de ki: O bedenleri ilk sefer, kim denge üzere (fitrat olarak) yarattı ise o diriltecektir.

Sen bu cevabı verince onlar, başlarını eğecekler ve ‘Ne zaman?’ diyecekler. Sen de ki: çok yakında dirileceğinizi umuyorum. Allah sizi çağırdığında Onun kemalatını göstererek dirileceksiniz. Ve çok az kaldığınızı sanacaksınız.” (İsra, 50-52)

1. 12. 2014
Bahaeddin Sağlam